

**CURTEA SUPREMĂ
DE JUSTIȚIE**

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de SRL „Ecosem Grup”,
în proces de insolvență,

în cauza de contencios administrativ intentată la cererea de chemare în
judecată depusă de SRL „Ecosem Grup” în proces de insolvență împotriva
IP „Agenția Servicii Publice”, terți ACC nr.35/26 și Duca Angela, cu privire la
anularea actelor administrative,

împotriva deciziei din 10 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău

*(Dosarul nr. 3ra-643/24
NR. PIGD 2-21041854-01-3ra-24072024)*

Recursul este vădit neîntemeiat. Art. 246 alin. (2) lit. h) Cod administrativ.
Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel nu constituie un temei de
casare a ei.

Judecătoria Chișinău, sediul Rîșcani, jud. T. Avasiloaie
Curtea de Apel Chișinău, jud. V. Sîrbu, A. Braga, V. Negru,

26 iunie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de SRL „Ecosem Grup”, în proces de insolvență,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Ion Malanciuc, *Președinte*,

Diana Stănilă,

Oxana Parfeni, *judcători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La data de 22 martie 2021 SRL „Ecosem Grup”, în proces de insolvență s-a adresat cu o acțiune în contencios administrativ împotriva IP Agenția Servicii Publice, terți ACC nr.35/26 și Duca Angela, solicitând anularea deciziei Agenției Servicii Publice din 02.06.2020 privind înregistrarea persoanei juridice ACC nr.35/26 și a deciziei Agenției Servicii Publice din 18.01.2021 privind înregistrarea modificărilor în registrul persoanelor juridice, prin care în calitate de administrator al ACC nr.35/26 a fost desemnată Duca Angela.

2. În motivarea acțiunii, compania reclamantă a invocat că, prin hotărârea Curții de Apel Chișinău din 20.11.2017 a fost intentată procedura de insolvență față de SRL „Ecosem Grup”, iar prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 02.07.2018 a fost confirmat planul de restructurare, ce includea finalizarea construcției blocurilor locative din bd. Mircea cel Bătrân 34/5, darea lor în exploatare și transmiterea apartamentelor creditorilor.

3. Prin actul de recepție finală nr. 01 din 25.04.2019, blocurile nr. 1A și 1B au fost date în exploatare, apartamentele contractate fiind transmise creditorilor, iar cele necontractate au rămas în proprietatea SRL „Ecosem Grup”.

4. La 26.02.2021, reclamanta a constatat că, prin procesul-verbal nr. 1 din 02.03.2020, opt persoane, inclusiv Pleșco Aurel și Tintiuc Dorina, au constituit Asociația de Coproprietari în Condominiu nr. 35/26, deși aceștia nu aveau calitatea de proprietari la acea dată, încălcând prevederile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 913/2000.

5. Prin decizia din 02.06.2020, ASP a dispus repunerea în termenul de depunere a cererii, admiterea acesteia și înregistrarea ACC 35/26, cu datele privind componența organelor de conducere. Ulterior, prin decizia din 18.01.2021, ASP a înregistrat modificările referitoare la desemnarea dnei Duca Angela în calitate de administrator.

6. Reclamanta susține că, la momentul fondării asociației, persoanele participante nu aveau calitatea legală de fondatori, iar înregistrarea a fost efectuată cu ignorarea condiției esențiale deținerii unui drept de proprietate. De

asemenea, actele de constituire au fost depuse tardiv, fără vreo solicitare de repunere în termen motivată corespunzător.

7. SRL „Ecosem Grup” afirmă că procesul-verbal al adunării generale din 20.12.2020, în baza căruia a fost aleasă Duca Angela, a fost întocmit anterior dobândirii de către aceasta a vreunui drept asupra unei locuințe din bloc, iar contractul de donație prin care se pretindea dobândirea dreptului nu a fost înregistrat în registrul bunurilor imobile.

8. Mai mult, lista de 138 de membri invocată de Duca Angela nu este datată, semnată sau confirmată, incluzând persoane care nu sunt proprietari și omițând unii reali. Nu există dovezi privind desfășurarea reală a adunării.

9. În concluzie, SRL „Ecosem Grup” consideră că ASP a înregistrat nelegal asociația și modificările privind conducerea acesteia, în lipsa condițiilor legale, afectând dreptul reclamantei de a participa legal la constituirea și conducerea ACC 35/26, în calitate de proprietar al apartamentelor necontractate.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

10. Prin hotărârea din 27 aprilie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, s-a respins acțiunea înaintată de SRL „Ecosem Grup” în proces de insolabilitate împotriva IP Agenția Servicii Publice, terți ACC nr.35/26 și Duca Angela cu privire la anularea deciziei ASP din 02.06.2020 privind înregistrarea persoanei juridice ACC nr.35/26 și a deciziei ASP din 18.01.2021 privind înregistrarea modificărilor în registrul persoanelor juridice, prin care în calitate de administrator al ACC nr.35/26 a fost desemnată Duca Angela.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

11. La 23 mai 2023, SRL „Ecosem Grup” în proces de insolabilitate a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând admiterea cererii de apel, casarea integrală a hotărârii și emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

12. Prin decizia din 10 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SRL „Ecosem Grup” în proces de insolabilitate și s-a menținut hotărârea din 27 aprilie 2023 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani.

13. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că hotărârea primei instanțe este legală și temeinică, întrucât actele administrative contestate au fost emise de Agenția Servicii Publice (ASP) în conformitate cu prevederile Legii nr. 220/2007 privind înregistrarea de stat a persoanelor juridice.

14. Instanța de apel a constatat că înregistrarea ACC nr. 35/26 prin decizia ASP din 02.06.2020 și modificarea administratorului prin decizia din 18.01.2021 s-au realizat în baza documentelor prevăzute de lege, respectiv: cereri, procese-verbale, acte de proprietate, dovada achitării taxei și statutul asociației.

15. A reținut că registratorul ASP nu avea obligația legală de a verifica în fond legalitatea hotărârilor organelor de conducere ale asociației, ci doar conformitatea formală a documentelor cu cerințele legale, în sensul art. 11 din Legea nr. 220/2007.

16. Cu referire la susținerile reclamantei privind lipsa calității de proprietari a fondatorilor la momentul constituirii ACC nr. 35/26 și la nevalabilitatea proceselor-verbale ale adunărilor, instanța de apel a considerat că aceste aspecte nu constituie temeiuri expres prevăzute de art. 13 din Legea nr. 220/2007 pentru refuzul înregistrării.

17. De asemenea, instanța a reținut că hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, din 18.11.2022, invocată de apelant, prin care s-a constatat nulitatea unor acte interne ale ACC nr. 35/26 și s-a dispus radierea administratorului Duca Angela, nu produce efecte asupra legalității deciziilor ASP din 2020 și 2021, întrucât aceasta este ulterioară emiterii actelor contestate.

18. A menționat că ASP, în temeiul art. 8 alin. (6) din Legea nr. 220/2007, nu dispune de un drept discreționar, ci este obligat să efectueze înregistrarea dacă sunt prezentate toate documentele necesare, iar condițiile de formă sunt respectate.

19. În concluzie, instanța de apel a apreciat că nu sunt întrunite temeiurile pentru anularea deciziilor ASP din 02.06.2020 și 18.01.2021 și a respins apelul declarat de SRL „Ecosem Grup” ca nefondat, cu menținerea hotărârii primei instanțe.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

20. La 15 iulie 2024, SRL „Ecosem Grup” în proces de insolvență a declarat recurs împotriva deciziei din 10 aprilie 2024 a Curții de Apel Chișinău, solicitând casarea deciziei și a hotărârii, cu pronunțarea unei noi decizii de admitere a acțiunii.

ARGUMENTELE RECURSULUI

21. În motivarea recursului, SRL „Ecosem Grup” în proces de insolvență a invocat că instanța de apel a aplicat greșit normele de drept material și procesual, reținând eronat că actele administrative contestate au fost emise cu respectarea cerințelor legale.

22. Recurenta a susținut că instanța de apel a omis să analizeze temeinic criticile privind lipsa calității de fondatori ai persoanelor care au constituit ACC nr. 35/26, contrar art. 16 alin. (2) din Legea nr. 913/2000, precum și faptul că înregistrarea a fost efectuată fără examinarea prealabilă a dreptului de proprietate asupra imobilelor.

23. De asemenea, recurenta a indicat că adunarea generală din 02.03.2020 a fost nelegală, întrucât Pleșco Aurel și Tintiuc Dorina nu dețineau un drept de proprietate asupra apartamentelor la data respectivă, astfel încât nu puteau iniția constituirea asociației, iar actele întocmite nu reflectau voința reală a coproprietarilor.

24. A invocat și faptul că înregistrarea modificărilor privind desemnarea dnei Duca Angela ca administrator, prin decizia ASP din 18.01.2021, s-a efectuat în baza unui proces-verbal al unei adunări generale viciate, întrucât aceasta nu deținea vreun drept asupra vreunui bun din condominiu la momentul desemnării și nu exista dovadă de convocare sau participare legală a membrilor.

25. Recurenta a subliniat că, deși Legea nr. 220/2007 prevede obligația ASP de a efectua înregistrarea în baza documentelor prezentate, aceasta nu exclude obligația registratorului de a verifica dacă fondatorii asociației întrunesc cerințele legale, iar în lipsa acestora, înregistrarea constituie un abuz de drept.

POZIȚIA INTIMAȚILOR

26. Prin referința depusă la 8 august 2024, ACC nr. 35/26 a solicitat respingerea recursului.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

27. Art. 244 alin. (1) Cod administrativ prevede următoarele:

„(1) Hotărârile curții de apel ca instanța de fond, precum și deciziile instanței de apel pot fi contestate cu recurs.”

28. Art. 245 Cod administrativ relevă că:

„Recursul se depune la Curtea Supremă de Justiție în termen de două luni de la pronunțarea hotărârii sau a deciziei motivate, dacă legea nu stabilește un alt termen.”

29. Art. 245¹ din Codul administrativ prevede că:

„(1) Recursul este admis dacă: a) interpretarea legii din hotărârea sau decizia contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție; b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție; c) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces; d) hotărârea sau decizia este arbitrară sau se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor; e) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv; f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. c) și d) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.

(3) Aprecierea probelor dată de prima instanță și instanța de apel este obligatorie pentru instanța de recurs, cu excepția cazului în care se invocă temeiul de la alin.(1) lit. d) sau a cazului în care Curtea Supremă de Justiție examinează cauza după trimitere la rejudicare. La examinarea recursului într-o cauză care a fost trimisă anterior la rejudicare pot fi prezentate probe noi dacă acestea au fost restituite nejustificat sau nu au fost reclamate de către instanța de judecată contrar prezentului cod.”

30. Art. 246 alin. (1) și (2) lit. h) Codul administrativ prevede că:

„(1) Curtea Supremă de Justiție examinează din oficiu admisibilitatea cererii de recurs. Dacă recursul este inadmisibil, completul din 3 judecători adoptă o încheiere irevocabilă. Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se comunică părților.

Alineatul (2) al aceluiași articol statuează la lit. h) că, recursul se declară inadmisibil în special când recursul este vădit neîntemeiat.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

31. Referitor la termenul de declarare a recursului, Completul de judecată atestă că decizia integrală a fost notificată reprezentantei companiei recurente, în mod electronic, la 20 mai 2024, astfel că recursul a fost declarat cu respectarea prevederilor art. 245 din Codul administrativ.

32. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului urmează să însușească în condițiile Codului administrativ exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

33. În această ordine de idei, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul administrativ dezvoltă nu doar caracterul nedevelopativ al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate sau, după caz, hotărârile Curții de Apel ca primă instanță într-o eventuală examinare în fond și invocare *ex officio* a erorilor de drept.

34. Completul Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

35. Instanța de recurs atestă că motivele de casare, invocate în recurs, nu relevă temeieri justificate care să convingă că există o aparență privind interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

36. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în cererea de chemare în judecată, care au fost analizate de către Curtea de Apel, fiind apreciate în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

37. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeierile prevăzute la art. 2451 din Codul administrativ.

38. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor factice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

39. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea preinsei interpretării și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unei asemenea pretins argument, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

40. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor de contencios administrativ. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

41. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise [Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

42. Curtea a mai reiterat că modul de aplicare a articolului 6 procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective, urmând de ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (Botten v. Norway, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-1, p. 141, § 39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea Helmers c. Suediei 09 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

43. Din aceste motive, în conformitate cu art. 230 și art. 246 alin.(2) lit. h) din Codul administrativ,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară ca inadmisibil recursul depus de SRL „Ecosem Grup”, în proces de insolvență.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte

Ion Malanciuc

Judecători

Diana Stănilă

Oxana Parfeni